

R 4606 (page 148)

விசுவாச சந்ததியினர் மற்றும் நியாயப்பிரமாண சந்ததியினர்

THE FAITH SEED AND THE LAW SEED

“ஆதலால், சுதந்தரமானது கிருபையினால் உண்டாகிறதாயிருக்கும்படிக்கு அது விசுவாசத்தினாலே வருகிறது; நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்தவர்களாகிய சந்ததியாருக்குமாத்திரமல்ல, நம்மெல்லாருக்கும் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமுடைய விசுவாசத்தைச் சார்ந்தவர்களான எல்லாச் சந்ததியாருக்கும் அந்த வாக்குத்தத்தம் நிச்சயமாயிருக்கும்படிக்கு அப்படி வருகிறது.” - ரோமர் 4:16

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் வேறொரு இடத்தில் ஆபிரகாமினுடைய ஒரே (கிறிஸ்துவை) சந்ததியாரைக்குறித்துப் பிரதானமான அல்லது விசேஷித்த விதத்தில், உயர்வான விதத்தில் காண்பித்திருக்கின்றார். இன்னுமாகக் கிறிஸ்துவினுடைய சார்த்தின் அங்கத்தினர்களாக இருக்கும்படிக்கு நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் என்றும், இது நமக்கான சிலாக்கியம் என்றும் பவுல் நம்மிடம் கூறுகின்றார். “நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால், ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும், வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுதந்தரராயும் இருக்கிறீர்கள்” (கலாத்தியர் 3:29). மாம்சத்தின்படி ஆபிரகாமின் சந்ததியாய் இராத நாம், நமது விசுவாசத்தின் காரணமாகவும், நாம் ஆவிக்குரிய வித்தின் அங்கத்தினர்களாகியிருப்பதன் காரணமாகவும், ஆபிரகாமின் சந்ததியாராக இப்படிக் கருதப்பட்டிருக்கின்றோம். இதை வார்த்தை விஷயத்திலுள்ள விளையாட்டு என்றும், கர்த்தர் “ஆபிரகாமின் சந்ததி” என்று கூறிவிட்டு, பிற்பாடு அவரது வித்தாயிராத, அவரது சந்ததியாய் இராத மற்றவர்களை ஆபிரகாமின் சந்ததியார் என்று ஏற்றுக்கொள்வார் என்றும் நாம் எண்ணிவிடக்கூடாது. இப்படி எண்ணுவோமேயானால், இது நமது ஆண்டவருடைய வார்த்தைகளை மாய்மாலமானவைகளாகவும், கண்ணியாகவும், வஞ்சனையானவைகளாகவும் ஆக்கிவிடும். ஆகையால் நமது கர்த்தர் இயேசு “ஆபிரகாமின் சந்ததியாவார்;” மாம்சத்தின்படியாக மாத்திரமல்லாமல், ஆபிரகாமோடு தமக்கு இருக்கும் மாம்சீக உறவைக்காட்டிலும் உயர்வான தளத்தில், ஆவியின்படியும் அவர் ஆபிரகாமின் சந்ததியாவார்; மேலும் இந்த உயர்வான தளத்திலேயே, நாம் நமது கர்த்தருடைய சார்த்தின் அங்கத்தினர்களாகக் காணப்படுகின்றோம். நாம் புதுச்சிருஷ்டிகளென அவருடைய அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றோம்; நாம்

R4606 : page 149

ஆவிக்குரிய கிறிஸ்துவின் அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றோமே ஒழிய, மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் அங்கத்தினர்களல்ல.

ஆகையால் இயேசு எப்படி ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய வித்தாக மாறினார் என்பதையும், அவர் மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவாக இருந்தபோது, அவர் ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய வித்தாக இல்லை என்பதையும், அப்படி இருந்திருந்தால் அவரால் மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவாகக் காரியங்களை நிறைவேற்றியிருக்க முடியாது என்பதையும் நாம் பார்ப்பது முக்கியமான காரியமாகும். உதாரணமாக: “ஆபிரகாமின் சந்ததியில், பூமியின் குடிகள் அனைவரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள்” என்று தேவன் வாக்களித்திருந்தார்; ஆனால் தேவன் திட்டமிட்டிருந்தபடி, மனிதனாகிய இயேசுவினால் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்க முடியாது. அவர்களுக்கு அவரால் நித்திய ஜீவனைக்கொடுக்கமுடியாது. தம்முடைய சொந்த தேவைக்குரிய நித்திய ஜீவனையே அவர் உடையவராக இருந்தபடியால், அவரால் உலகத்துக்குக் கொடுக்கமுடியாது. நித்திய ஜீவனை அவர் கொடுக்கமுடிவராகுவதற்குரிய ஒரே வழி, தெய்வீகத்

திட்டத்தின்படி செய்வதாகும்; அதாவது தெய்வீக ஏற்பாடுகள் மற்றும் சித்தத்திற்கு இசைவாகத் தம்முடைய பூமிக்குரிய ஜீவனைக் கொடுத்துவைத்துவிடுவதாகும் (lay down); பின்னர் அவரது கீழ்ப்படிதலுக்கு வெகுமதியாக உயர்வான தளத்தில், மேலான சபாவத்தை, திவ்விய சபாவத்தை, அதற்கே உரிய மகிமை மற்றும் கனத்துடன் தேவன் வழங்குவார்; மேலும் இதினிமித்தமாக மனிதனாக இருந்தபோது அவர் பெற்றிருந்ததும், கீழ்ப்படியாமையின் காரணமாய்ப் பறிமுதல் செய்யப்படாததுமான பூமிக்குரிய உரிமைகள் அவர் வசத்தில் காணப்படும். இப்படியாக மனுக்குலத்திற்கு வழங்கத்தக்கதாக இந்த உரிமைகள், அவரிடம் ஆசீர்வாதத்தின் சொத்துபோன்று அல்லது வைப்பு தொகைபோன்று காணப்படும்.

ஆவிக்குரிய வித்து / சந்ததியார்

ஆகையால் பூமியின் குடிகளை ஆசீர்வதிப்பதற்கான ஆபிரகாமின் சந்ததியாக நமது கர்த்தர் மாறுவதற்குரிய ஒரே வழி, புதுச்சிருஷ்டியாகுவதேயாகும் - புதுச்சிருஷ்டி கிறிஸ்து இயேசுவாகுவதே யாகும். ஆவிக்குரிய தளத்தில் புதுச்சிருஷ்டியாக இருக்கும் அவரிடம், அருளுவதற்கென்று ஆசீர்வாதம் ஒன்று காணப்படுகின்றது; மேலும் பூமிக்குரிய தளத்திலுள்ள மனுக்குலமானது, அவர் அளிக்கவிருக்கும் அந்த ஆசீர்வாதத்திற்கான தேவையில் காணப்படுகின்றனர். இந்த ஆவிக்குரிய கிறிஸ்துவினாலே - இந்த மாபெரும் மத்தியஸ்தரிலேயே அங்கத்தினர்களாகிடுவதற்கு நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். நமக்கும் சரி, எந்த ஒரு யூதனுக்கும் சரி, இந்த ஆவிக்குரிய கிறிஸ்துவில், ஆபிரகாமினுடைய இந்த ஆவிக்குரிய சந்ததியில் அங்கத்தினராகிட வேண்டுமானால், ஒரு காரியம் அவசியமாயிருக்கும்; அதென்னவெனில் கிறிஸ்துவுடன் ஏதோ ஒருவகையில் பூமிக்குரிய உறவுமுறையைக் கொண்டிருப்பதல்ல அல்லது ஆபிரகாமுடன் ஏதோ ஒருவகையில் பூமிக்குரிய உறவுமுறையைக் கொண்டிருப்பதல்ல; மாறாக கிறிஸ்து பெற்றிருந்த அதே ஆவிக்குரிய சபாவத்திற்குப் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவது அவசியமாகும். ஆகையால் ஒருவன் கிறிஸ்துவினுடைய புண்ணியத்தின் வாயிலாக, தனது சரீரத்தைத் தேவன் அங்கீகரிக்கின்ற ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க முடிகிறவனாகவும், மேலும் அப்படியே செய்கிறவனாகவும் இருப்பானானால், அவன் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள வெகுமதியை, அதாவது கிறிஸ்து பெற்றிருந்த அதே சபாவத்தைப் பெற்றுக்கொள்வான் - அவரது ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் அங்கத்தினன் ஆவான். ஆகையால் இந்த ஆவிக்குரிய வித்தில், ஆபிரகாமினுடைய மாம்சீக சந்ததியிலிருந்தும், அவர் சந்ததியாய் இராதவர்கள் மத்தியிலிருந்தும் (நம்மிடமிருந்தும்) வந்த ஜனங்கள் காணப்படுவார்கள். புறஜாதிகளாகிய நாம் இப்பொழுது ஆபிரகாமுடைய ஆவிக்குரிய வித்தின் அங்கத்தினர்களாகி வருகின்றோம்; ஆனால் நம்மால் மாம்சீக வித்தின் அங்கத்தினர்களாக முடியாது; ஏனெனில் நாம் அப்படியானவர்கள் அல்ல.

அப்போஸ்தலன் ஆதார வசனத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோலவே, ஆபிரகாமின் இரண்டு சந்ததிகளைப் பெற்றிருப்பது தெய்வீக நோக்கமாகக் காணப்படுகின்றது; அவர்களில் ஒரு வித்து ஆவிக்குரிய வித்தாகும்; இவர்களைக்குறித்து நாம் சற்று முன்பே தியானித்தோம்; மற்றொரு வித்து ஆபிரகாமினுடைய மாம்சீக வித்தாகும். இவ்விரு சந்ததிகளில் ஒரு சந்ததி ஆவியின்படி, கிருபையின்படி, தயவின்படி உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர். நாம் நியாயப்பிரமாண உறவுமுறையின்படி வந்தவர்களல்ல; மாறாக கிறிஸ்துவுடன் பங்கெடுத்து வந்தவர்களாக இருக்கின்றோம். நமது மீட்பருக்குப் பிரியமான ஜீவபலியாக நமது சரீரங்களை ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதும், இந்த நமது பலியைத் தேவன் ஏற்றுக்கொண்டு, வெகுமதியில் ஒரு பங்கை அடைய நாம் அனுமதிக்கப்படுவதும் தயவேயாகும். இதுவே ஆவிக்குரிய வித்தென நமக்கு இப்பொழுது வரும் தயவு அல்லது கிருபையாய்க் காணப்படுகின்றது. மேலும் இதில் கர்த்தருக்கு நாம் கொண்டிருக்கும் உண்மையின் அளவுக்குத்தக்கதாக, நாம் பங்கடைபவர்களாய் இருப்போம்.

இந்த வித்தே “வானத்தின் நட்சத்திரங்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாமினுடைய மற்ற வித்தானது, “கடற்கரை மணலுக்கு” ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வித்தானது, அதாவது ஆபிரகாமின்

பூமிக்குரிய வித்து, நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் உருவாக்கப்படும் என்று வேதவாக்கியங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. அதே அப்போஸ்தலனுடைய எழுத்துக்களிலிருந்து, இந்த நியாயப்பிரமாணம் என்பது, மோசேயின் கரங்களில் தேவன் யூதர்களுக்குக் கொடுத்த நியாயப்பிரமாணமாக இருக்கமுடியாது என்று நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். மோசேயின் கரங்களில் வழங்கப்பட்ட அந்த நியாயப்பிரமாணமானது, அவர்களில் யாருக்கும் நித்திய ஜீவனை வழங்கவில்லை. அது ஆபிரகாமின் சந்ததியிலுள்ள யார் ஒருவரையும் பூரணத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லை.

அப்படியானால், நியாயப்பிரமாணம் எதையும் பூரணப்படுத்தக்கூடாமலிருக்க, வித்தில் சிலர் நியாயப்பிரமாணத்தின் வித்தாக இருக்க வேண்டும் என்றுள்ள அப்போஸ்தலனுடைய வார்த்தைகளை நாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்? இங்கு அவர் மோசே மூலமாய் நிறுவப்பட்ட அந்த நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையைச் சுட்டிக்காண்பித்துள்ளார் என்றும், மற்ற இடங்களில் அவர் இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தினுடைய முடிவிற்போது, நிறுவப்படப்போகிற எதிர்காலத்திற்குரிய ஒரு நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினை, புதிய (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கை என்று அழைக்கப்படுகின்ற உடன்படிக்கையினைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார் என்றும் நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம். இந்தப் புது உடன்படிக்கை பழையது போன்றதேயாகும், ஆனாலும் அதற்குச் சிறந்த மத்தியஸ்தர் காணப்படுவார்; இவர் தேவன் இவர்களுக்குச் சித்தங்கொண்டுள்ள மற்றும் வாக்களித்துள்ள நித்திய ஜீவனையும், ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தையும் கொடுக்க முடிபவராய்க் காணப்படுவார். இப்படியாகவே மற்ற வேதவாக்கியங்களின்படி பார்க்கையிலும், நாம் அங்கத்தினர்களாகும் வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கும் கிறிஸ்து எனும் மத்தியஸ்தரை உடைய அந்தப் புதிய (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கையின்கீழ்ச் சகல ஜாதிகளும், வருவதற்குரிய சிலாக்கியம் பெறுவார்கள் என்று பார்க்கின்றோம்; இப்படியாக ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவிற்போது, இரட்சிக்கப்பட்டு மனித தளத்தில் காணப்படும் அனைவருமே அவரது வித்திற்குள் அடங்குவார்கள். நிபந்தனைகளுக்கு இணங்குபவர்கள் அனைவருமே நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் - “எண்ணிமுடியாத கடற்கரை மணலைப்போல” இருப்பார்கள்.

ஆகையால் “கிருபையினால் உண்டாகிறது, நியாயப்பிரமாணத்தினால் உண்டாகிறது” (உரோமர் 4:16) எனும் வார்த்தைகள், இப்பொழுது கிருபையின் மூலம் ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியாராக இருப்பவர்களையும், இன்னுமாக மோசேயைக்காட்டிலும் சிறந்த மத்தியஸ்தரின்கீழ் - மாபெரும் நிஜமான மோசே, அதாவது கிறிஸ்துவாகிய தலை மற்றும் இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவன் இப்பொழுது எழுப்பிக்கொண்டுவரும் அவரது சரீரமாகிய சபையின்கீழ் - நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதன் வாயிலாக, ஆயிர வருஷ யுகத்திற்போது புது உடன்படிக்கையின்கீழ் - ஆபிரகாமின் சந்ததியாராகப் போகிறவர்களையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. தேவன் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே தலையை எழுப்பிவிட்டார். சீக்கிரம் சரீரம் முழுமையாய் எழுப்பப்பட்டு, தலையோடு மகிமையில் இணைந்திடுவார்கள்.

பூமிக்குரிய வித்து/ சந்ததியார்

முற்பிதாக்கள் என்பவர்கள் மீதமுள்ள மனுக்குலத்தாரிடமிருந்து வேறுபட்ட மற்றும் வேறே வகுப்பாராய் இருக்கின்றார்கள் - இவர்களது விசுவாசத்திற்கு வெகுமதியாக, இவர்கள் “மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை” பெற்று, கல்லறையினின்று முழுமையான மனித பூரணத்திற்குக் கடந்துவருவார்கள்; எனினும் இவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ்த்தான் காணப்படுவார்கள்; ஏனெனில் தேவனோடு இசைவிற்குள்ளாக ஒருவர் கொண்டுவரப்படுவற்கு இரண்டு வழிகள் மாத்திரமே காணப்படுகின்றன. முதலாவது வழி: தங்களது பூமிக்குரிய நலன்களைத் தற்காலத்தில் பலிசெலுத்தி, ஆவிக்குரிய சுவாவத்திற்கு ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, இப்படியாக ஆவிக்குரிய வித்தின் அங்கத்தினர்களாகுதல்; இரண்டாவது வழி: ஆவிக்குரிய வித்தை மத்தியஸ்தராகப் பெற்றிருக்கும் புதிய (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கையின்கீழ் வருதலாகும். ஆபிரகாமும், மற்ற முற்பிதாக்களும் ஆவிக்குரிய வித்தில் இடம்பெற

முடியாது என்பதினால், நியாயமாக இவர்கள் வைக்கப்பட வேண்டிய ஒரே இடம், மாம்சீக வித்திலாகும்; இவர்கள் ஆவிக்குரிய சபாவத்திற்கு ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை என்பது, யோவான் ஸ்நானன் குறித்து நமது கர்த்தர் கூறின பின்வரும் வார்த்தைகளினால் தெளிவாய் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது: “ஸ்தீரீகளிடத்திலே பிறந்தவர்களில் யோவான் ஸ்நானனைப்பார்க்கிலும் பெரிய தீர்க்கத்தரிசி ஒருவனுமில்லை; ஆகிலும், தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் சிறியவனாயிருக்கிறவன், அவனிலும் பெரியவனாயிருக்கிறானென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்” (லூக்கா 7:28). இப்படியாக அவர் தெளிவாய் இராஜ்ய வகுப்பாரில் இடம்பெறுகிறவர்களுக்கும், எவ்வளவுதான் பெரியவர்களாக இருப்பினும் அந்த வகுப்பாருக்குள் வரமுடியாதவர்களுக்கும் இடையில் வரைக்கோட்டினைக் காண்பிக்கின்றார். ஆகையால் பூரணர்களாய்க் காணப்படப்போகும் முற்பிதாக்கள், ஆயிர வருஷ இராஜ்யத்தின் சட்டத்திட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பார்கள் என்றும், ஆயிர வருஷ காலத்தின்போது மீதமுள்ள மனுக்குலத்தார் அடையப்போகிற முழுமையான பூரணத்தினைத் துவக்கத்திலேயே இந்த முற்பிதாக்கள் பெற்றிருப்பார்கள் என்றும் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த விசேஷித்த சிலாக்கியமானது, இவர்கள் வெளிப்படுத்தின விசுவாசத்திற்கான வெகுமதியாகக் காணப்படும்; இன்னுமாக இராஜ்யத்தின் வேலைகளில் ஆவிக்குரிய வகுப்பாரின் பிரதிநிதிகளெனப் பங்கெடுக்கும் வாய்ப்பும் இவர்களுக்குரியதாக இருக்கும்; இன்னுமாக மீதமுள்ள மனுக்குலம் படிப்படியாக அபூரணத்திலிருந்து வெளிவருவது போன்றில்லாமல், உடனடியாக

R4607 : page 150

மனித சபாவத்தில் பூரணத்தை அடையும் வாய்ப்பும் இவர்களுக்குரியதாக இருக்கும்.

இறுதியில் தேவன் இவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய தளத்தில் இடம்கொடுக்க நோக்கம் கொண்டுள்ளார் என்ற கருத்தைக்கொடுக்கும் விதமான வார்த்தைகள் வேதவாக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன என்று நாங்கள் எண்ணுவதைக்குறித்து முன்னமே சொல்லியிருந்தோம்; எனினும் ஆயிர வருஷ யுகத்தின் முடிவுவரையிலும், இவர்களால் அந்தத் தளத்திற்கு வரமுடியாது. இவர்கள் கிறிஸ்துவினுடைய மணவாட்டியின் அங்கத்தினர்களாகுவதில்லை. சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்காமல், சிங்காசனத்திற்கு முன்பு ஊழியம் ஆற்றிடும் திரள்கூட்டத்தாரோடுகூட, இவர்களது இடம் இருக்கும் என்பது எங்களது எண்ணமாகக் காணப்படுகின்றது.
